

Laikas kaip viesulas praūžė kartu nusinešdamas dešimtokų metus. Visus dešimt metų į gyvenimo taurę kantriai kapsėjo tai, ką vadiname gyvenimo turtu: žinios, džiaugsmo ir liūdesio akimirkos, nuotykių, išdaigos, meilė,

patirtis. Užsivėrė mokyklos durys – baigėsi vienas gyvenimo etapas.

Kiekvienais mokslo metais su mokykla atsisveikina vis kiti mokiniai. Visi skirtingi, bet atsisveikinimo nuotaikos būna panašios – veiduose nerimo ženklai, prtilę balsai, gėlės. Graži tradicija, kai IX kl. mokiniai papuošia dešimtokų klasę. Šiame klase kaip niekad pasitiko ryškiais bijūnų žiedais ir simboline žvakučių šviesa. Vyko paskutinė pamoka, kurioje atgijo prisiminimai iš pradinių klasių, skambėjo linkėjimai, paskutiniai pamokymai. Pirmokų rankelės ir paskutinio skambučio aidas drąsiai išvedė mažuosius abiturientus pro klasės duris. Mokyklos direktorė V. Radzevičienė linkėjo sėkmės, įteikė pagyrimo raštus. Klasės auklėtoja R. Galinienė kiekvienam ugdytiniui surado už ką padėkoti. Dėkoti buvo už ką: už gerą lankomumą, už pagalbą klasės auklėtojui, už pagalbą kaimo bendruomenei, už savo tikslo siekimą. Ir, svarbiausia, už ištikimybę savo mokyklai. Mokykla dėkinga, kad šie mokiniai neišėjo mokytis kitur, pasitikėjo savo mokytojais. Malonu buvo išklausti VI-IX kl. mokinių linkėjimus, priimti dovanas.

Pasutinis dešimtokų žodis buvo trumpas, bet ryškus – perduotas mokyklos raktas, perskaitytas testamentas, išsakyti paskutiniai posmai, gėlėmis ir dovana atsisveikinta su mokykla ir mokytojais ir... pakilta skrydžiui į gyvenimą.

Pasiliekantys čia linkime jiems įgyvendinti savo svajones, nenusivilti gyvenimu ir žengti tik į priekį.

X kl. auklėtoja R. Galinienė